

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Dua Puluh Dua

Jeff Pippenger

2026-01-02

Nomer Dua Puluh Dua

Urang keur satengahing ngabahas opat rujukan ngeunaan Israél baheula, salaku generasi “oray berbisa” dina artikel saméméhna. Dina Mateus, boh Yohanes boh Yesus nyebut urang Parisi jeung urang Saduki minangka generasi oray berbisa. Yohanes ngawakilan awal hiji prosés pangujian anu dipikanyaho nalika anjeunna ngajar yén Yesus, anu bakal nuturkeun anjeunna, bakal ngabersihan lanténa kalawan tuntas. Yesus nambahan kana prosés pangujian Yohanes ku ngawengku prosés pangadilan, nalika Anjeunna ngarujuk ka ratu Syéba jeung Niniwé. Pangadilan lumangsung dina generasi kaopat, jeung hiji golongan dina pangadilan téh nembongkeun diri minangka oray-oray, sabab bapana maranéhna nyaéta Iblis. Yesus nambahan perkara generasi kaopat anu neangan hiji tanda, padahal tanda éta aya écés katempo.

Dina Mateus dua puluh tilu, “cilaka-cilaka” ka urang Parisi jeung Saduki ditepikeun, sarta prosés pangujian jeung panghukuman deui dipatalikeun jeung generasi panungtung. Pasal dua puluh dua nyiapkeun kontéks pikeun “cilaka-cilaka” dina pasal dua puluh tilu.

Waktu urang Parisi keur karumpul, Yesus nanya ka maranéhna, saur-Na, “Kumaha pamadegan maranéh ngeunaan Kristus? Putra saha Anjeunna?”

Maranéhna ngawaler ka Anjeunna, “Putra Daud.”

Mangka saur Anjeunna ka maranéhna, “Kumaha atuh Daud ku Roh nyauran Anjeunna Gusti, pokna, ‘Gusti ngandika ka Gusti abdi: Caliklah di sisi katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh Anjeun jadi tumpakan suku Anjeun’? Lamun Daud nyauran Anjeunna Gusti, kumaha Anjeunna téh putrana?”

Jeung teu aya hiji ogé jalma anu sanggup ngawalon ka Anjeunna sanajan sakalimah; kitu deui ti saprak poé harita, teu aya saurang ogé anu wani nanya deui ka Anjeunna. Mateus 22:41–46.

Nalika panto geus katutup pikeun sagala interaksi salajengna, Yesus teras ngedalkeun dalapan cilaka dina pasal saterusna. Dina ayat katilu welas, cilakana téh pikeun nutup panto-panto Karajaan Sawarga. Ti panto-panto Sawarga éta hujan ahir dicurakeun. Dalapan cilaka éta nyaritakeun jalma-jalma anu ngaku muka panto anu teu saurang ogé bisa muka jeung nutup panto anu teu saurang ogé bisa nutup. Dina titingalian, Sadérék White dipintonkeun jalma-jalma anu henteu nuturkeun Kristus asup ka Tempat Nu Maha Suci, ngirim doa-doana ka tempat suci anu kosong, tempat Iblis, bari nyamar jadi Kristus, mingpin maranéhna supaya yakin yén sagalana henteu naon-naon. Maranéhna geus muka deui tempat suci, sarta nutup Tempat Nu Maha Suci.

“Loba anu ningali kalayan kacida ngagegerkeunana kana lampah urang Yahudi dina nampik jeung nyalibkeun Kristus; sarta waktu maranéhna maca sajarah panyiksa-Na anu kacida

ngerakeunana, maranéhna nyangka yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal bakal mungkir ka Anjeunna saperti Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakumna jalma, geus mawa kana ujian éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku dirasakeun. Sakumna sawarga nengetan kalayan kapentingan anu pangjerona kana kumaha ditampina amanat malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu nepi ka ngucurkeun cipanon waktu maca carita ngeunaan salib, malah nganyenyeri beja hade ngeunaan kadatangan-Na. Gantina narima amanat éta kalayan kabungah, maranéhna nyatakeun yén éta téh kasasab. Maranéhna ngabencian jalma-jalma anu nyaah kana nembongan-Na sarta ngaluarkeun aranjeunna ti gereja-gereja. Jalma-jalma anu nampik amanat kahiji teu bisa meunang mangpaat tina amanat kadua; kitu deui maranéhna teu meunang mangpaat tina pajuang tengah peuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus ka tempat anu pangsucina di tempat suci sawarga. Jeung ku nampik dua amanat anu saméméhna, maranéhna geus kitu poékna ngagedurkeun pangartina nepi ka maranéhna teu bisa ningali cahaya dina amanat malaikat katilu, anu némbongkeun jalan ka tempat anu pangsucina. Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui gereja-gereja nominal geus nyalibkeun amanat-amanat ieu, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan ka tempat anu pangsuci, jeung maranéhna moal bisa meunang mangpaat tina panganteur Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi, anu ngahaturkeun kurban-kurban maranéhna anu taya gunana, maranéhna ogé ngangkat doa-doa maranéhna anu taya gunana ka rohangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, anu resep kana panipuan éta, nyokot sipat kaagamaan, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawe ku kakawasaanana, tanda-tandana, jeung kaajaiban-kaajaiban palsu, pikeun ngiket maranéhna pageuh dina jebakanana.” *Early Writings*, 258–261.

Ayat kaopat welas mangrupa cilaka pikeun maranéhna anu ngarempak imah-imah para randa sarta ngadoa panjang-panjang. Cilaka dina ayat kalima welas téh pikeun maranéhna anu ngajadikeun jalma-jalma nu maranéhna tobatkeun dua kali leuwih jadi anak-anak naraka tibatan maranéhna sorangan. Ayat genep welas nepi ka dua puluh dua nyaritakeun jalma-jalma jahat anu sumpah demi Bait Allah.

“Ieu lain kecap-kecap ti Sister White, tapi kecap-kecap ti Gusti, sarta utusan-Na parantos masihan éta ka abdi pikeun ditepikeun ka maraneh. Allah nyaur ka maraneh sangkan ulah deui digawe ngalawan tujuan-Na. Loba pituduh parantos dipasihkeun ngeunaan jalma-jalma anu ngaku dirina urang Kristen padahal maranéhna nembongkeun sipat-sipat Iblis, ku sumanget, ku kecap, jeung ku lampah ngalawan kamajuan bebeneran, sarta tangtu keur nuturkeun jalan anu ku Iblis dipingpin ku maranéhna. Dina kekerasan haténa maranéhna parantos nyekel kakawasaan anu sama sakali lain kagungan maranéhna, jeung anu saenyana henteu pantes ku maranéhna dipaké. Saur Sang Guru Agung, ‘Kami bakal ngabalikeun, ngabalikeun, ngabalikeun.’ Jalma-jalma nyebut di Battle Creek, ‘Bait Allah, bait Allah, kami ieu bait Allah,’ tapi maranéhna keur ngagunakeun seuneu biasa. Haténa henteu dilemeskeun jeung ditundukkeun ku rahmat Allah.” *Manuscript Releases*, jilid 13, 222.

Dina ayat dua puluh tilu jeung dua puluh opat, cilaka téh ditujukeun ka jalma-jalma anu ngalalaworakeun kaadilan, welas asih, jeung kasatiaan. Ayat dua puluh lima jeung dua puluh

genep nyaritakeun ngeunaan pura-pura ngabersihan beulah luar cangkir, tapi henteu beulah jerona.

“‘Urang miboga ieu harta,’ saur rasul neraskeun, ‘dina wadah taneuh, supaya kaunggulan kakawasaan téh asalna ti Allah, lain ti kami.’ Allah tiasa waé ngembarkeun kayaktian-Na ngaliwatan malaikat-malaikat anu tanpa dosa, tapi ieu lain rarancang-Na. Anjeunna milih manusa, jalma-jalma anu dikurilingan ku kalemahan, jadi pakakas dina ngalaksanakeun tujuan-tujuan-Na. Harta anu taya bandingna hargana disimpen dina wadah taneuh. Ngaliwatan manusa berkah-Na kudu ditepikeun ka dunya. Ngaliwatan maranéhna kamulyaan-Na kudu mancar ka jero poékna dosa.” The Acts of the Apostles, 330.

Satuluyna ayat ka dua puluh tujuh jeung dua puluh dalapan ngagolongkeun jalma-jalma jahat minangka kuburan-kuburan anu dipulasan bodas, patalina jeung Shebna dina Yesaya pasal dua puluh dua, nalika Shebna keur ngagungkeun kuburan endah anu keur dijieunna, tapi moal kungsi diasupan ku dirina, sabab Allah rek ngalungkeun anjeunna kaluar tina sungut-Na ka hiji tegalan anu jauh. Tegalan anu jauh éta dilambangkeun ku kuburan nabi bohong ti Betel anu nyababkeun nabi anu henteu taat dikurebkeun dina kuburan anu sarua. Satuluyna cilaka anu ka dalapan nyebut kieu:

Cilaka maraneh, ahli-ahli Taurat jeung urang Parisi, maraneh jalma-jalma munapik! sabab maraneh ngadegkeun kuburan para nabi, jeung ngahias makam jalma-jalma bener, Jeung nyarita, Lamun kami hirup dina jaman karuhun kami, tangtu kami moal milu jeung maranehna dina ngalirkeun getih para nabi. Ku sabab kitu maraneh jadi saksi pikeun diri sorangan, yen maraneh teh anak-anak jalma-jalma anu machan para nabi. Ku kituna, lengkepan ku maraneh ukuran karuhun-karuhun maraneh.

Eh maraneh, eh turunan ular beludak, kumaha maraneh bisa luput tina hukuman naraka?

Ku sabab éta, ieu Kami ngutus ka maranéh nabi-nabi, jalma-jalma wijaksana, jeung ahli-ahli Kitab; sabagian ti maranéhna ku maranéh bakal dipaehan jeung disalib; sabagian deui ku maranéh bakal dikaniaya ku pecut di sinagoga-sinagoga maranéh, sarta diburu ti hiji kota ka kota séjén; supaya ka maranéh tumiba sakabéh getih jalma-jalma bener anu geus ditumpahkeun di bumi, ti mimiti getih Abel anu bener nepi ka getih Zakaria putra Barakhia, anu ku maranéh dipaehan di antara Bait Allah jeung altar.

Saéstuna Kami nyarita ka aranjeun, sakabéh ieu perkara bakal tumiba ka ieu turunan. Mateus 23:29–36.

Oray-orayan, anu mangrupikeun turunan oray berbisa, keur dihukum dina éta petikan. Dina éta petikan, panghukuman téh lain dumasar kana kasaksian ratu Sheba jeung Ninevah, tapi ku getih Habel nepi ka Zakaria. Generasi kaopat, anu mangrupikeun oray berbisa, dihukum ku dua saksi tina sajarah lahiriah Israél baheula jeung dua saksi tina sajarah batiniah Israél baheula. Lukas pasal tilu mangrupa nu panungtung tina opat rujukan ngeunaan oray berbisa tina generasi kaopat jeung panungtungan, sarta éta saukur saajar jeung Mateus pasal tilu. Opat rujukan anu nandakeun yén dina mangsa panghukuman panungtungan kaomah Allah, dina generasi kaopat, hiji golongan bakal némbongkeun tabiatna minangka putra-putri Iblis, jeung golongan séjénna minangka putra-putri Allah. Prosés pangujian anu ngamimitian pamisahan éta dimimitian nalika utusan anu nyiapkeun

jalan pikeun Utusan Perjangjian ngangkat sorana di padang gurun.

Dina anyaman suci Kitab Suci, ngaran lain saukur tanda, tapi nubuat anu diharéwoskeun—lalaguan kadua anu dikidungkeun handapeun beungeut sajarah, ngébréhkeun manah panebusan. Nalika harti ngaran turunan ti Adam nepi ka Nuh disusun jadi hiji pernyataan, éta ngahasilkeun hiji pesen anu saluyu jeung sajarah anu diwakilan ku silsilah éta. Adam hartina “manusa,” sarta Set hartina “ditangtukeun.” Enos hartina “fana” (tunduk kana pati), sarta Kenan hartina “kasedihan.” Ngaliwatan “pujian/berkah Allah” (Mahalalel), Surga bakal “turun” (Yared). Surga turun salaku “anu didédikasikeun atawa anu diurapan” (Henokh), anu ngawariskeun pesen pangadilan ngaliwatan putrana Metusalah (“nalika anjeunna maot, éta bakal dikirim”). Pupusna anjeunna bakal jadi puncak tina curahan Roh Suci anu “kuat,” anu diwakilan ku Lamekh (napas) ngahiji jeung Metusalah sakumaha Seruan Tengah Peuting ngahiji jeung malaikat kadua. Metusalah nyaéta malaikat kadua, jeung Lamekh nyaéta Seruan Tengah Peuting anu ngahontal puncakna dina caah jaman Nuh.

Dihaluskeun deui, éta ngaran-ngaran nandeskeun kieu: “Manusa geus ditangtukeun jadi fana, katunduk kana kasedih jeung pati, minangka akibat tina Adam anu kahiji; tapi ku berkah Allah, Kristus ngahaturan diri-Na pikeun turun, ngawariskeun pangadilan ngaliwatan pupusna-Na dina kayu salib, anu satuluyna disusul ku curahan Roh Suci anu pinuh ku kakawasaan.”

Ieu sapuluh ngaran nyimpulkeun amanat Injil bari ngalacak sajarah bumi ti saprak ciptaan nepi ka hujan ahir, nu puncakna dina Kadatangan Nu Kadua. Simbolisme ieu, anu disumputkeun dina ngaran-ngaran éta, manggihan pasanganna dina Wahyu. Kajadian nampilkeun silsilah alfa, jeung 144.000 dina Wahyu 7 nampilkeun kasampurnaan omega dina sésa anu dimeteraian.

Yuda hartina “pujian,” Ruben hartina “tingali, saurang putra,” Gad hartina “kaberuntungan anu hade/pasukan,” Aser hartina “bagja/rahayu,” jeung Naftali hartina “gumul.” Manasye hartina “ngabalukarkeun poho,” Simeon hartina “ngadangu,” Lewi hartina “ngagabung/kabeungkeut,” Isaskar hartina “ganjaran,” Sebulon hartina “kahormatan/padumukan,” Yusuf hartina “nambahan,” jeung Benyamin hartina “putra katuhu.”

Jalma-jalma anu nuturkeun Singa ti kaom Yuda téh mangrupikeun putra-putra Allah, anu dipaparin tuah anu hadé nalika maranéhna ngalangkungan hiji prosés pangujian ku gumulat jeung Allah sakumaha Yakub kungsi ngalakukeunana. Ngaliwatan ieu pergumulan, dosa-dosa maranéhna dipopohokeun dina prosés pangudusan anu dihasilkeun ku ngadéngé Firman Allah, anu satuluyna ngabeungkeut maranéhna ka Kristus dina hiji hubungan perjangjian. Ganjaran maranéhna nyaéta cicing kalayan mulya bareng jeung Kristus dina tahta-Na, linggih di tempat-tempat sawarga bari Allah ngagunakeun maranéhna pikeun ngagedékeun Karajaan-Na—ngagero balaréa anu kacida lobana kaluar ti Babul minangka putra-putra leungeun katuhu-Na.

Genep putra Léa nyaéta Ruben, Yuda, Simeon, Léwi, Isaskar, jeung Sebulon. Abdi awéwéna, nyaéta Zilpa, anu ngaranna hartina “titisan anu seungit,” boga dua putra—Gad jeung Aser. Dua putra Rahel nyaéta Yusuf jeung Benyamin. Bilha, abdi awéwé Rahel, hartina “éra atawa sieun,” jeung putra-putrana nyaéta Dan jeung Naftali. Sacara profétik, silsilah di dieu nyadiakeun

sababaraha gurat pikeun dipaluruh. Béda jeung alfa jeung sapuluh turunan dina Kajadian pasal lima, oméga miboga dua belas turunan, kalayan variabel profétikna sorangan anu husus. Dina saratus opat puluh opat rébu éta, Dan teu disebutkeun sarta Menase ngagantikeun lanceukna, nyaéta Éfraim.

Silsilah alfa dina Kitab Kajadian saluyu jeung silsilah oméga dina Wahyu, sabab Kajadian netelakeun padamelan ilahi Kristus dina kasalametan, sedengkeun Wahyu netelakeun jalma-jalma anu, dina panggenepan oméga tina éta nubuat alfa, kalayan sampurna ngalaksanakeun pisan jangji jeung nubuat anu parantos dipidangkeun dina nubuat alfa.

Panerapan ieu dua garis téh mindeng dipigawé ku para teolog, tapi teu kungsi kalawan sudut pandang métodologi garis kana garis. Dua silsilah dina Genesis jeung Wahyu nyayagikeun dua saksi yén Allah nyarios dina tingkat sekundér. Hiji basa nyaéta kasaksian tinulis sakumaha kacatetna, sarta hiji garis sekundér di jero éta kasaksian ditepikeun dina tingkat simbolis. Para teolog ilaharna henteu neruskeun leuwih jauh ti paniténan lahiriah ngeunaan amanat anu ditepikeun ngaliwatan harti ngaran-ngaran dina Genesis jeung Wahyu. Maranéhna nganggap naon anu katingali ku maranéhna minangka hal anyar anu leuwih nyarita ngeunaan hikmah manusa maranéhna sorangan, sakumaha kabuktian ku kamampuhan maranéhna anu sok némbongkeun kasalehan diri pikeun ningali métafora dina harti ngaran-ngaran éta. Maranéhna teu kungsi ningali amanat anu ditepikeun dina dua welas putra Ismael. Maranéhna henteu ningali kalayan leres silsilah Yesus dina Mateus jeung Lukas. Maranéhna henteu ningali silsilah tujuh raja panungtung Yuda, jeung tujuh raja panungtung Israil, tujuh raja kahiji Yuda atawa tujuh raja kahiji Israil.

Nalika kuring nyebutkeun yén maranéhna teu ningali, maksud kuring nyaéta lamun anjeun nanya ka Google naha aya ajaran ngeunaan silsilah-silsilah ieu, jawabanana “enya,” pikeun Adam nepi ka Nuh dina Kajadian, jeung “enya” pikeun saratus opat puluh opat rébu. Tapi naha maranéhna nerapkeun sapuluh turunan Abram dina Kajadian sabelas ku cara kieu? Henteu. Naha maranéhna nerapkeun silsilah Kain jeung silsilah Set? Enya, tapi kacida ngajauhna tina harti nu sabenerna, nepi ka saolah-olah maranéhna keur nyarita ngeunaan poko séjén. Maranéhna tangtu ngabahas silsilah Kristus dina Mateus jeung Lukas, tapi sakali deui, maranéhna meleset kacida jauhna. Naha éta penting, saur anjeun? Sabab kuring boga maksud méré gambaran umum ngeunaan jalur-jalur silsilah nubuat ieu, jeung kuring hayang ti mimiti kénéh écés yén kuring keur narékahan ngaidentifikasi harti penting generasi kaopat minangka lambang nubuat Alkitabiah. Gambaran umum ngeunaan silsilah-silsilah ieu bakal ngabantu dina éta hal, tapi éta bakal jadi kalalaworaan ti pihak saha waé lamun maranéhna nganggap yén ringkesan basajan ngeunaan ieu hal-hal anu baris dipedar saterusna téh mangrupa sakabéh nu kudu kaharti ngeunaan jalur-jalur silsilah ieu.

Sanggeus silsilah Adam nepi ka Nuh, urang manggihan dua garis silsilah dina pasal opat jeung lima Kitab Kajadian. Dua garis éta diwakilan ku turunan Kain jeung turunan Set. Béda jeung silsilah Adam nepi ka Nuh anu ngawakilan sapuluh turunan, garis Set jeung Kain duanana nyatakeun dalapan turunan. Ku sabab éta, éta kudu dipandang minangka dua mangsa anu masing-masing diwangun ku opat. Set jeung Kain téh lambang-lambang perjangjian, sarta Kain ngawakilan jalma-jalma anu dina Yesaya dua puluh dalapan jeung dua puluh salapan nyieun hiji perjangjian maot, anu bakal dibatalkeun ku panyakit anu ngalimpah. Maranéhna téh jalma-jalma

anu ngawangun imahna di luhur keusik. Ari jalma-jalma anu ngawangun di luhur Batu Karang, nyieun hiji perjangjian hirup, sakumaha diwakilan dina 1 Petrus, pasal dua, salaku jalma-jalma anu geus ngaraosan yén Gusti téh hadé, sarta mangrupikeun “turunan anu dipilih.” Anu “loba” ngawangun di luhur keusik, tapi anu “saeutik” anu dipilih.

Silsilah Kain téh mangrupa hiji nada barontak dina simfoni ngaran-ngaran, sabab éta ngaran-ngaran ngalambangkeun kamulyaan manusa anu hampa, anu ngabalukarkeun ngumbara tanpa tujuan sanggeus katarajang ku sawarga. Kalawan teu maliré kana pangéling éta, turunan Kain ngaku kaallahan palsu, dibungkus ku kakawasaan manusa anu pinuh ku pamales kanyeri, anu dilambangkeun ku kasenian-kasenian kamanusaan, anu ngawangun hiji kabudayaan beusi; éndah, tapi garang, sarta tandus tina pangharepan. Éta pernyataan panungtungan téh mangrupa gambaran ringkes tina amanat anu aya dina dalapan turunan Kain anu dicangking tina ngaran-ngaran éta.

Galur Set ngajawab galur Kain ku rahmat. Dina kalemahan manusa anu geus ditangtukeun pikeun umat manusa, jalma-jalma anu nyebut ka Allah bakal ngalaman yén kasedihan maranéhna dirobah jadi puji-pujian nalika sawarga nurun. Ku satia leumpang dina jalan anu naék kana kamulyaan, salila mangsa pangbuktian, nepi ka sora ceurik “pangharepan,” mawa katengtreman, ngalangkungan cai-cai pangluputan. Éta pernyataan panungtungan mangrupa gambaran umum tina amanat dina dalapan turunan Set anu dicokot tina ngaran-ngaranana.

Alesan dalapan turunan téh dibagi jadi dua golongan, masing-masing opat turunan, ditetepkeun dina léngkah kahiji tina perjangjian, nalika nubuat ngeunaan pangawulaan di Mesir ditangtukeun salila 400 taun sarta yén 400 taun éta bakal lekasan dina turunan kaopat. Nalika kasaksian Paulus diasupkeun kana nubuat perjangjian alpha, éta ngahasilkeun dua mangsa anu masing-masing 215 taun, anu diwangun ku opat turunan dina unggal mangsa. Dalapan turunan dina 430 taun ngagambarkeun dua mangsa anu masing-masing 215 taun. Mangsa kahiji digambarkeun ku Firaun anu hadé, anu wanoh ka Yusup. 215 taun saterusna, aya Firaun anyar, anu henteu wanoh ka Yusup. Tuluy golongan opat turunan saterusna mimiti.

Dalapan turunan anu kabagi sarua kana dua mangsa, anu écés ditandaan minangka mangsana sorangan nu diwangun ku opat turunan, ngadukung panerapan dalapan turunan Kain jeung Set dina cara nu sarua. Nalika panerapan éta dilakukeun, dalapan turunan Set jadi saajar jeung dalapan turunan Kain. Kain ngawakilan jalma réa anu narima tanda sato galak, sarta Set ngawakilan jalma saeutik anu narima segel Allah. Kain mangrupikeun tanda kamanusaan, sarta Set mangrupikeun tanda kamanusaan anu dihiijikeun jeung Kaallahan dina kontéks perjangjian Nuh, ari galur Yusuf jeung Musa aya dina kontéks perjangjian Abram.

Tuluy dina pasalABELAS, silsilah umat pilihan digambarkeun ku sapuluh ngaran ti Sem nepi ka Abram. PasalABELAS téh carita ngeunaan munara Babel, tapi ogé silsilah umat pilihan, sakumaha diwakilan ku Ibrahim. PasalABELAS ngawanohkeun hiji umat pilihan anu kudu asup kana hiji pajangjian tilu rangkep jeung Allah. Léngkah anu katilu jeung anu pamungkas nyaéta kurban Ishak dina pasal dua puluh dua. Pasal “ABELAS” nyaéta awal alfa, jeung pasal “dua puluh dua” nyaéta ahir omega. Iman anu diperlukeun pikeun ngadangu sora Allah dina harti ngaran-ngaran, henteu béda jeung iman anu diperlukeun pikeun ngadangu sora-Na dina panomeran Firman-Na. Hiji panerapan

kana hiji silsilah anu henteu dipaliré ku para ahli teologi, nyaéta silsilah Ismail, lambang Islam.

Jeung ieu ngaran-ngaran putra Ismail, nurutkeun ngaranna, numutkeun turunanana: cikal Ismail, nyaéta Nebayot; sarta Kedar, Adbeel, Mibsam, Misma, Duma, Massa, Hadar, Tema, Yetur, Nafis, jeung Kedma. Ieu téh putra-putra Ismail, jeung ieu ngaranna, nurutkeun kota-kotana jeung nurutkeun puri-purina; dua welas pangéran nurutkeun bangsana. Kajadian 25:13–16.

Lamun harti tina dua welas ngaran ieu disusun jadi hiji pernyataan, eusina kieu: “Sacara nubuat, turunan Ismail téh hiji bangsa anu kulitna poék sarta subur, anu kasohor minangka para pajuang, tapi sacara sajarah jeung sacara nubuat maranéhna kacida dipapasten dina 11 Agustus 1840 jeung satuluyna dina 11 Séptémber 2001. Dina sajarah Alkitab maranéhna disebut anak-anak ti wétan. Maranéhna asalna ti Arabia, tempat tumuwuhna rempah-rempah seungit anu dipaké dina palayanan tempat suci Ibrani. Kecap “assassins” asalna tina sajarah Islam sarta ngalambangkeun pati anu didatangan dina tiiseun. Dina mangsa Perang Salib, Islam nutupan, ngurilingan, jeung ngepung Éropa Katolik, tapi kakanggeuan maranéhna satuluyna nandaan datangna panyegeran taun 1840 nepi ka 1844, kitu deui ti 9/11 nepi ka krisis hukum Minggu. Harti tina dua welas ngaran putra-putra Ismail sakabéhna kagambarkeun dina pernyataan saméméhna ku aksara kandel.

Dua belas ngaran turunan Ismael ngagambarkeun jumlah tilu welas, lamun Ismael diasupkeun kana éta daptar. Tilu welas téh angka simbolis tina “pambrontakan,” anu memang dilakukeun ku Hagar, nu nyababkeun Abraham ngidinan Hagar jeung Ismael diusir. Paulus ngagunakeun kajadian éta pikeun ngajelaskeun diusirna Israil baheula salaku umat perjangjian Allah, dina waktu anu sarua nalika Anjeunna keur ngadegkeun hiji perjangjian jeung panganten awéwé Kristen-Na.

Sabab geus ditulis yén Ibrahim miboga dua putra, nu saurang ti hiji abdi awéwé, nu saurang deui ti awéwé merdéka. Tapi anjeunna anu ti abdi awéwé lahir nurutkeun daging; ari anjeunna anu ti awéwé merdéka mah ku jangji. Ieu perkara-perkara téh mangrupa hiji ibarat rohani: sabab ieu téh dua perjangjian; nu hiji ti Gunung Sinai, anu ngalahirkeun kana perbudakan, nyaéta Hagar. Sabab Hagar ieu téh Gunung Sinai di Arabia, sarta saluyu jeung Yerusalem anu ayeuna aya, jeung anjeunna aya dina perbudakan bareng jeung anak-anakna. Tapi Yerusalem anu di luhur mah merdéka, anu jadi indung urang sadaya. Sabab geus ditulis, Bagja, hé nu mandul anu teu ngalahirkeun; peupeuskeun sora jeung sasambat, hé nu teu ngaraos nyeri ngalahirkeun: sabab anu ditinggalkeun boga anak leuwih loba tibatan anu boga salaki. Ayeuna urang, dulur-dulur, saperti Ishak, nyaéta barudak jangji. Tapi sakumaha harita anjeunna anu lahir nurutkeun daging nganiaya anjeunna anu lahir nurutkeun Roh, kitu deui ayeuna. Nanging naon saur Kitab Suci? Usirkeun abdi awéwé éta jeung anakna: sabab anak ti abdi awéwé moal jadi ahli waris babarengan jeung anak ti awéwé merdéka. Ku kituna, dulur-dulur, urang lain barudak ti abdi awéwé, tapi ti awéwé merdéka. Galata 4:22–31.

Ismail téh lambang Islam, jeung Hagar, indungna Ismail, nyaéta lambang garéja tina perjangjian maot. Ishak téh lambang Kristen, jeung Sarah nyaéta lambang garéja tina perjangjian hirup. Ku sabab éta, Ismail miboga dua belas putra, sabab angka dua belas téh lambang umat perjangjian Allah, jeung Islam téh tiruan palsu tina umat perjangjian Allah.

Aya dua silsilah pikeun Kristus dina Injil. Hiji dina Mateus jeung hiji deui dina Lukas.

Jeung Yakub ngalahirkeun Yusup, salakina Maryam, anu ti dirina lahir Yesus, anu disebut Kristus. Jadi sakabéh turunan ti Ibrahim nepi ka Daud aya opat belas turunan; jeung ti Daud nepi ka pangbuangan ka Babul aya opat belas turunan; jeung ti pangbuangan ka Babul nepi ka Kristus aya opat belas turunan. Ari kalahiran Yesus Kristus téh kieu: waktu indung-Na, Maryam, geus dipinang ku Yusup, saméméh maranéhna ngahiji, kapanggih yén anjeunna keur ngandung ku Roh Suci. Mateus 1:16–18.

Silsilah karuhun dina Injil Mateus nandakeun tilu mangsa nu sarua, masing-masing opat welas turunan, anu babarengan ngawangun hiji mangsa opat puluh dua. Kristus téh omega tina sajarah perjangjian dina patalina jeung Musa salaku alfa tina sajarah perjangjian. Musa ngaramalkeun yén Kristus bakal “sarua jeung dirina.” Musa miboga tilu mangsa opat puluh taun dina hirupna nu saratus dua puluh taun. Unggal mangsa opat puluh taun dina kahirupan Musa, lamun ditempatkeun garis demi garis, réngsé di Kades, hiji lambang taun 1863 jeung hukum Minggu. Tilu mangsa Kristus réngsé di Daud, panaklukan ka Babul, jeung Kristus negeskeun perjangjian ku getih-Na dina salib. Daud ngagambarkeun pangangkatan garéja nu unggul dina hukum Minggu, sarta garis kadua nandakeun para parawan bodo dibawa ka Babul, dina hukum Minggu. Mangsa katilu réngsé dina salib, anu deui-deui ngalambangkeun hukum Minggu, nalika Kristus negeskeun perjangjian Ibrahim jeung nu saratus opat puluh opat rébu sarta perjangjian Nuh jeung rombongan ageung.

Naon anu bisa kaharti nalika dua garis ieu ditumpangkeun silih luhuran téh matak ngareuwaskeun. Saratus dua puluh taunna Musa nyambung jeung saratus dua puluh taunna Nuh, sarta opat puluh dua turunan Kristus nyambung jeung antikristus anu maréntah salila opat puluh dua bulan simbolis dina hukum Minggu.

Jeung PANGERAN ngandika, Roh Kami moal salawasna pasalia paham jeung manusa, sabab manéhna ogé ngan saukur daging; tapi poé-poéna baris saratus dua puluh taun. Kajadian 6:3.

Sarengan jeung silsilah dina Injil Mateus, anu nekenkeun kana perjangjian Ibrahim, silsilah Kristus sakumaha dipidangkeun ku Lukas ngalegaan nepi ka ciptaan, ku kituna nekenkeun perjangjian hirup anu dilanggar ku Adam di Eden. Silsilah dina Lukas dimimitian ku Yesus, tuluy dituturkeun ka tukang ngaliwatan karuhun-Na nepi ka Adam, anu disebut putra Allah. Runtuyan éta ditungtungan ku Adam kadua anu sampurna, sarta dimimitian ku Adam kahiji anu sampurna. Ti Adam kahiji nepi ka Adam kadua dipidangkeun aya 77 turunan.

Silsilah katurunan dina Kitab Suci ngagambarkeun galur-galur bebeneran. Urang kakara ngaidentifikasi sababaraha anu jauh ngaleuwihan jumlah saksi anu diperlukeun pikeun netepkeun hiji bebeneran. Galur-galur katurunan ngandung sora tina pangenapan sajarah jeung ramalan-ramalan ka hareup, sarta ngandung sora Palmoni, Sang Panginget Bilangan anu Ajaib tina rasiah-rasiah, sabab tatarucingan angka anu disimpen di jero éta galur-galur nyayagikeun sora kadua. Dua sora éta kadéngé babarengan jeung sora katilu anu séjén, nyaéta sora Sang Ahli Basa anu Ajaib, anu nyiptakeun jeung ngawasaan sagala hal, kaasup ngaran-ngaran jalma, tempat, jeung barang.

Nalika Yahya malik pikeun ningali sora di tukangeunna, éta téh lir sora cai anu réa, sarta nalika Daniél meunang paningal anu sarua, sora-Na téh sora jalma réa. Amanat anu katingali dina beungeut Kitab Suci, kitu deui ngaran-ngaran anu kapanggih babarengan jeung éta amanat, sarta ogé panghitungan anu aya di jero éta amanat, nyaéta tilu sora dina hiji petikan. Lamun anjeun nyokot hiji padalisan anu ngandung tilu sora éta tuluy ditumpangkeun ka luhureun padalisan saajar, tilu sora jadi loba sora.

Sarta aya sora ti tahta, pokna, “Puji ka Allah urang, maraneh sakabéh abdi-Na, jeung maraneh anu sieun ka Mantenna, boh nu leutik boh nu gedé.” Sarta kuring ngadéngé saolah-olah sora balaréa anu kacida lobana, jeung saperti sora cai anu réa, jeung saperti sora guludug anu perkasa, pokna, “Haleluya! sabab Gusti Allah Nu Mahakawasa maréntah.” Wahyu 19:5, 6.

Sababaraha silsilah anu pangpentingna kapanggih dina raja-raja Israil. Tujuh raja kahiji Israil, nyaéta karajaan kalér, mungkas ku Ahab, Izebel, jeung Elia, ku kituna ngagambarkeun hukum Minggu. Garis tujuh raja panungtungan karajaan kalér dimimitian dina hukum Minggu sarta dipungkas dina panutupan waktu kasempetan manusa, nalika Mikail nangtung dina Daniel 12. Tujuh raja kahiji Yuda ngagambarkeun sajarah ti hukum Minggu nepi ka Mikail nangtung, sarta tujuh raja panungtungan nandaan sajarah anu ngarah kana hukum Minggu. Dua garis silsilah, duanana miboga sajarah alfa jeung sajarah omega. Sajarah alfa nyaéta mangsa ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, sarta mangsa omega nyaéta ti hukum Minggu nepi ka panutupan waktu kasempetan. Tujuh raja kahiji Israil saajar jeung tujuh raja panungtungan Yuda; sarta tujuh raja panungtungan Israil saajar jeung tujuh raja kahiji Yuda.

Urang baris neraskeun dina artikel salajengna.

“Sing Teger Nepi ka Tungtungna”

[Wahyu 1:1, 2, dikutip.] Sakuliah Alkitab téh mangrupa hiji panyingkapan; sabab sakabéh panyingkapan ka manusa datangna ngaliwatan Kristus, sarta sakabéhna museur ka Anjeunna. Allah parantos ngandika ka urang ku Putra-Na, anu kagungan-Na urang ku sabab ciptaan jeung ku sabab panebusan. Kristus sumping ka Yohanes anu keur diasingkeun di Pulo Patmos pikeun maparin ka anjeunna bebeneran pikeun poé-poé panungtungan ieu, pikeun némbongkeun ka anjeunna hal-hal anu kudu enggal kajadian. Yesus Kristus nyaéta pangaping anu agung tina panyingkapan ilahi. Ngaliwatan Anjeunna urang meunang pangaweruh ngeunaan naon anu kudu dipiharep dina adegan-adegan panutup sajarah dunya ieu. Allah masrahkeun ieu panyingkapan ka Kristus, sarta Kristus nganteurkeun éta ka Yohanes.”

“Yohanes, murid anu dipikaasih, nyaéta anu dipilih pikeun nampi ieu wahyu. Anjeunna téh anu panungtungan salamet tina para murid anu mimiti dipilih. Dina tatanan Perjangjian Anyar anjeunna dipaparin kahormatan sakumaha nabi Daniel dipaparin kahormatan dina tatanan Perjangjian Heubeul.

“Parentah anu kudu ditepikeun ka Yohanes téh kacida pentingna nepi ka Kristus sumping ti sawarga pikeun maparin éta ka hamba-Na, bari nitah anjeunna supaya ngirimkeunana ka jamaah-jamaah. Parentah ieu kudu dijadikeun perkara panalungtikan urang anu taliti jeung pinuh ku doa; sabab urang keur hirup dina mangsa nalika jalma-jalma anu henteu aya dina

pangajaran Roh Suci bakal mawa asup tiori-tiori palsu. Jalma-jalma ieu geus nangtung dina kalungguhan anu luhur, sarta maranéhna boga rancangan-rancangan ambisius pikeun dilaksanakeun. Maranéhna narékahan ngagedékeun dirina sorangan, jeung ngarombak sakabéh tatanan perkara. Allah geus maparin parentah anu husus ka urang pikeun ngajaga urang tina jalma-jalma saperti kitu. Mantenna maréntahkeun ka Yohanes supaya nyerat dina hiji kitab hal-hal anu bakal kajadian dina adegan-adegan panutup sajarah dunya ieu.”

“Sanggeus lilana waktu éta, Allah masrahkeun ka para pengikut-Na anu satia prinsip-prinsip mulia tina bebeneran kiwari. Prinsip-prinsip ieu henteu dipaparinkeun ka jalma-jalma anu teu kungsi boga bagian dina nepikeun amanat malaikat kahiji jeung kadua. Ieu dipaparinkeun ka para pagawé anu geus boga bagian dina ieu pagawean ti mimiti.”

“Jalma-jalma anu parantos ngalangkungan pangalaman-pangalaman ieu kedah tetep pageuh lir batu kana prinsip-prinsip anu parantos ngajadikeun urang Advent Poé Katujuh. Maranéhna kedah janten pagawé babarengan jeung Allah, ngaraketkeun kasaksian jeung nyégél hukum di antara murid-murid-Na. Jalma-jalma anu milu dina ngadegkeun pagawéan urang dina hiji pondasi bebeneran Kitab Suci, jalma-jalma anu terang kana tanda-tanda jalan anu parantos nuduhkeun jalan anu leres, kedah dipandang minangka pagawé anu nilaina pangluhurna. Maranéhna tiasa nyarita tina pangalaman pribadina ngeunaan bebeneran-bebeneran anu parantos dipercayakeun ka maranéhna. Jalma-jalma ieu henteu kénging ngantep imanna dirobah jadi kateupercayaan; maranéhna henteu kénging ngantep panji malaikat anu katilu direbut tina leungeun maranéhna. Maranéhna kedah nyekel pageuh awal kayakinan maranéhna nepi ka ahir.”

“PANGERAN parantos ngadawuh yén sajarah mangsa kaliwat kedah diulangkeun deui nalika urang ngamimitian padamelan panutup. Unggal bebeneran anu parantos dipaparinkeun ku Anjeunna pikeun poé-poé panungtungan ieu kedah diumumkeun ka sakuliah dunya. Unggal tihang anu parantos ditetepkeun ku Anjeunna kedah diteguhkeun. Ayeuna urang teu tiasa nyimpang tina dasar anu parantos ditetepkeun ku Allah. Ayeuna urang teu tiasa asup kana organisasi anyar naon waé; sabab ieu hartina murtad tina bebeneran.

“Karya misionaris médis perlu dipurnikeun jeung dibersihan tina sagala hal anu bakal ngaleuleuskeun iman para nu percaya kana pangalaman baheula umat Allah. Eden, Eden anu éndah, diruksak ku asupna dosa. Ayeuna perlu diémutan deui pangalaman jalma-jalma anu nyekel bagian dina ngadegkeun pagawéan urang dina awalna.

“Ti sawatara waktu urang maca béja pupusna jalma-jalma agung di dunya. Waktuna maranéhna sumping kalawan ngadadak, saolah-olah dina sakeudeung. Loba, anu disangka dina kaayaan séhat, maot sanggeus hiji pésta, atawa sanggeus nyusun rarancang-rarancang nu mementingkeun diri pikeun ngagungkeun dirina sorangan. Kecap éta kaluar, ‘He is joined to his idols; let him alone.’ Ieu hartina yén Gusti henteu deui ngajaga anjeunna tina cilaka. Pupus ngadadak datang, sarta naon hargana sakabéh karya hirupna? Hirupna geus jadi hiji kagagalan. Tangkal éta rubuh ku sabab kakuatan anu geus nyangga éta ninggalkeun éta kana kurban panyembahan berhalana.”

“Lalaki jeung awéwé kaserep ku usaha néangan hiji hal pikeun dipikaresep. Maranéhna ngajual jiwana kalawan taya guna, sarta Allah mundurkeun kasabaran-Na nu panjang. Maranéhna diantep kana pilihan maranéhna sorangan.

“Aya sawatara jalma anu, sanajan ngaku percaya kana bebeneran kiwari, geus ngahinakeun iman maranéhna jeung nampik leumpang dina caang. Saha ayeuna anu rek nyingkirkeun prinsip-prinsip maranéhna anu mementingkeun diri jeung kadunyaan? Saha ayeuna anu rek tarékah supaya enya-nya ngarasakeun ajén jiwa? Naon mangpaatna pikeun saurang jalma lamun manéhna meunangkeun sakuliah dunya, tapi kaleungitan jiwana sorangan? Atawa naon anu bakal dipasihkeun ku saurang jalma pikeun panukeur jiwana? Naha aranjeun lapar jeung halabhab kana roti kahirupan jeung cai kasalametan? Naha aranjeun nyarandekeun ajén jiwa-jiwa anu ku Kristus dipupus? Naha jalma-jalma anu saenyana disebut urang Kristen hirup saluyu jeung pangakuan iman maranéhna? Naha maranéhna sadar kana ajén jiwa? Naha maranéhna keur tarékah nyucikeun jiwa maranéhna ku jalan taat kana bebeneran?” Manuscript Releases, jilid 20, 150, 151.